

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.24/2007/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi március hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2007. évi február hó 19. napján kihirdetett B.347/2006/14. számú ítéletét **megváltoztatja**, a börtönbüntetés tartamát 4 (négy) évre **felemeli**.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 2007. február 19. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján hozott ítéletével a 2007. január 17. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki halált okozó testi sértés büntetében. Ezért 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes letartóztatásban töltött idő börtönbüntetésbe történő beszámításáról, valamint kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélettel szemben a Vas Megyei Főügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás érdekében.

Vádlott és védője kihirdetésekor tudomásul vették az ítéletet.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.18/2007/3-I. sz. átiratában és képviselője az ítéletábla nyilvános ülésén a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a büntetés mértékének jelentős felemelését, egyebekben annak helybenhagyását. Álláspontja szerint a vádlotti beismerés csekély nyomatékú büntetést enyhítő körülmény a javára, mert azt nem az eljárás kezdetétől tette meg. Megbánásának pedig nincs akkora enyhítő ereje, amely az alsó büntetési tételhatár közelében indokolná a büntetés kiszabását a súlyos bűncselekményt elkövető vádlottal szemben.

A védő írásban és a nyilvános ülésen annak ellenére, hogy nem terjesztettek elő védelmi fellebbezést az elsőfokú ítélet ellen, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, amelyet azzal indokolt, hogy a vádlottól nem volt elvárható cselekménye és a sértett lehetséges halálának bekövetkezése közti okozati összefüggés felismerése. A sértettet együttélésük során korábban is bántalmazta, rossz egészségi állapotát a vádbeli alkalommal túlzott alkohol fogyasztásának tulajdonította. Mindezek miatt indítványozta a vádlott cselekményét súlyos testi sértés büntettének minősíteni. A minősítés változatlanul hagyása esetén másodlagosan a vádlott személyi körülményeit, büntetlen előéletét, megbánását és a halálos eredményére kiterjedő a gondatlanságát nagyobb nyomatékmal indítványozta figyelembe venni, amelyek álláspontja szerint megalapozzák a büntetés enyhítését.

A vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy nem agresszív természetű és csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A büntetés súlyosítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés alapos.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdésében írtak alapján a bejelentett fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítélet valamennyi rendelkezését a megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Beszerezte a cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat, azok mikénti mérlegeléséről ítéletében számot adott. A vádlott vallomása, a helyszínen rögzített adatok, szakértői vélemény, tanúvallomások alapján megalapozottan került megállapításra, hogy a vádlott a vádbeli alkalommal ittasan bántalmazta az élettársát, aki az elszenvedett sérüléseibe belehalt. A sértett bántalmazása, és bekövetkezett halála között közvetlen okozati összefüggés áll fenn.

A tényállás teljessége érdekében az ítélet tábla Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, a bonc- jegyzőkönyv, valamint a szakértői vélemény megállapításait alapul véve, az ítélet 4. oldal második bekezdését azzal egészítette ki, hogy a sértett sérülései testszerte helyezkedtek el, a 26 db sérülésből a fejen talált 5 db sérülése a vádlottól elszenvedett bántalmazásából eredő, friss sérülések voltak, míg a további 21 db végtagon és törzsön elhelyezkedő sérüléseiből több, a vádbeli időpontot megelőzően keletkezhetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fentiekkel kiegészített, hiánytalan tényállást az ítélet tábla is irányadónak tekintette, a felülbírálat során határozatát a Be. 352. § /2./ bekezdése szerint erre alapította.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése az anyagi jog szabályainak megfelelően, törvényesen került megállapításra.

A védő érvelését, amely szerint a vádlott tudatában a halálos eredmény bekövetkezésének lehetősége nem merült fel, a halálos eredményre még a gondatlansága sem terjedt ki, az ítélet tábla nem találta alaposnak és nem adott helyt a bűncselekmény súlyos testi sértés büntettére való átminősítését célzó indítványnak.

A testi sértésre irányuló bűncselekmény mikénti minősítésének megállapításánál az elkövető szándéka az irányadó, ezért az elsőfokú bíróságnak a vádlott tettét a testi épség sérelme és a halálos eredmény közvetlen összefüggése miatt, az ölési cselekménytől kellett elhatárolni. A halálos eredményért való büntetőjogi felelősség vizsgálatakor az alanyi és tárgyi tényezők együttes értékelésével helyes jogi következtetéssel állapította meg, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult, amellyel a ténylegesen bekövetkező, a sértett halálához vezető okfolyamatot elindította. Az ittas vádlott tudtában nem merült fel a korábbi esetekhez hasonlóan bántalmazott sértett halálának kívánása, vagy az ilyen lehetséges következménybe való belenyugvás, a végzetes eredmény bekövetkezése tekintetében azonban gondatlanság terheli. Az erőfölényben lévő vádlott a szemmel láthatóan rossz fizikai állapotú sértett bántalmazásakor az okozott sérülések súlyossága iránt közömbös volt, nem mérte fel a sértett fejére leadott ütésekkel eredő sérülések lehetséges következményét. A vádlottnak számítnia kellett arra, hogy a sérült testtájék, valamint a közepes, vagy ennél nagyobb erővel történő bántalmazás magában hordozza a nem csupán a 8 napon túl gyógyuló sérülés, hanem akár a halál okozásának lehetőségét is, amely ténylegesen bekövetkezett. Az elvárható figyelem és körültekintés mellett, a legegyszerűbb élettapasztalat alapján is felismerhette volna a vádlott, hogy a gyenge fizikumú sértett többszöri, célzottan a fejre történt ütlegetés következményeként olyan sérüléseket szenvedhet, amelyekről az élete veszélybe kerül, de ezt az előrelátást elmulasztotta. Így a halálos eredmény tekintetében a negligencia, azaz a hanyag gondatlanság róható a terhére. Erre utal az is, hogy az eset után a sértett elesett, súlyos állapota ellenére sem mérte fel az orvosi segítség szükségességét, ami az életét esetlegesen megmenthette volna.

A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta, azonban a törvényi tételkeret alsó határán kiszabott szabadságvesztés büntetés a cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott bűnösségének fokához viszonyítva enyhe büntetés. A vádlott terhére további súlyosító körülményként kellett értékelni a hozzátartozók sérelmére elkövetett élet elleni cselekmények gyakoriságát, azt a tényt, hogy a sértett egészségi állapota miatt védekezésre kevésbé volt képes az őt ittasan bántalmazó vádlottal szemben, a bántalmazásának nem volt motívuma.

Az általános és egyéni megelőzés érdekében az ítélőtábla ezért a Be.372.§ /1/ bekezdésének alkalmazásával az első fokú ítélet a büntetést kiszabó részét megváltoztatta és a börtönbüntetés tartamát felemelte. A büntetés jelentős mértékű felemelését az ítélőtábla a vádlott javára szóló enyhítő körülmények mellett nem tartotta indokoltnak. A büntetés enyhítését célzó védői indítvány az inkább enyhe, mint súlyos büntetés mellett a fentiekből következően nem vezethetett eredményre.

Az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta és a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Győr, 2008. évi március hó 27. napján.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Vas Megyei Bíróság 2007. február 19. napján kihirdetett, B.347/2006/14. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. március hó 27. napján.

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: